

ФОРУМ РЕСТАВРАЦИЯ 2010

ОФИЦИАЛЕН КАТАЛОГ
НА УЧАСТНИЦИТЕ

Дизайн на корицата: Надежда Цветкова

Графичен дизайн, страниране и компютърна работа: Елица Белишка

Превод от английски: Стефан Белишки

© 2010

През месец април 2010 г. се състоя петият международен „Форум Реставрация 2010“. Това събитие, организирано от Асоциацията на реставраторите в България и секция „Реставрация“ на СБХ, е вече традиционно за реставраторската общност у нас. И тази година Форумът включваше изложба с табла и сесия с дискусии и презентации. Любезен домакин на това издание е Министерството на културата. Специален акцент на чуждестранното участие беше представянето на Асоциацията на унгарските реставратори, която се показа 12 табла. Общият брой на представените табла надхвърли 45.

Каталогът предвиждаше пълно представяне на участниците, но практически включва само една част от тях, защото някои не предоставиха текст и фотография. Той трябваше да е двуезичен, но поради скромното участие на колегията в подготовката, засега изданието е само на български. Това е причината и за голямото забавяне на каталога. Цялата работа по изготвянето му е плод на доброволен труд.

Стефан Белишки
Председател на АРБ

ЦЪРКВАТА И ПАМЕТНИКА

Аблена Мазаква

Не са един и два случая когато се появява конфликт между стопаните на обявените за културни ценности църкви и манастири и специалистите - реставратори. И причина затова обикновено е липсата на разбиране за ценността и дълбоката същност на обектите обявени за паметници на културата.

Създадените творби – стенописи, икони и иконостаси са били възприемани като неделима част не само от ритуала, но и като съществени компоненти от интериора за създаване на необходимата атмосфера и за постигане на определени внушения. С течение на времето върху тях допълнително се наслаждават отпечатъците на преживените исторически периоди.

Когато днес се пристъпва към реставрирането на такива паметници е особено важно да бъдат отчетени всички тези наслоения, защото такива църкви не са просто религиозни храмове за изпълнение на църковни служения, а са културно-исторически и художествени паметници, натоварени с още други, не по-малко важни и ценни смислови значения, в които обредната функция е само една от възможните. Затова трябва да се изгради система за връзка, взаимодействие и сътрудничество между Св. Синод, държавните институции и местните органи, които да работят в една посока, с общ поглед към бъдещето на паметниците.

ПОЛЕВА КОНСЕРВАЦИЯ И РЕСТАВРАЦИЯ НА
АНТИЧЕН ПИТОС ОТ АПОЛОНИЯ-ПОНТИКА
Даниела Чернева, Жени Койчева – ЦЛКР при НИМ

През месец ноември 2006г. при археологически проучвания на парцел 5094 в гр. Созопол бяха открити артефакти от керамика: гроб от плочи, питос и водопровод. Съгласно решението на оторизираната комисия от специалисти паметниците трябваше да бъдат запазени и експонирани на място (социализирани). Поради лошите метеорологични условия бе невъзможно извършването на консервационни работи в момента. Затова паметниците бяха превантивно защитени с подходящо покритие.

Консервацията и реставрацията на керамичен питос от IVв. пр. Хр с размери: дължина по централна ос: 176 см; диаметър на устието: 106 см, бе реализирана през пролетта на 2007г. След извършените предварителни анализи за определяне вида на почвените отлагания по керамичната повърхност и проведени консултации с представител на фирма Remmers –Германия бе изготвена методология за консервация и реставрация на паметника, предимно с материали на Remmers. Постерът представя консервационните проблеми, етапите и използваните материали за реставрацията на питоса.

ПРОБЛЕМИ ПРИ ПОВТОРНА КОНСЕРВАЦИЯ И
РЕСТАВРАЦИЯ НА КАВАЛЕТНА ЖИВОПИС ОТ
XVII ВЕК

Диана Панова

Картината "В подножието на Вулкана" –
90,5/152,3 см, XVII век. Маслената живопис
върху ленено платно, със цветен кредов
грунд.

При ранната консервация картината е
дублирана с естествени материали /лепила,
клей/. Живописният слой е силно замърсен
от наслоените прах и сажди. Лаковото
покриване е силно потъмняло. Проблемите
при реставрацията бяха многото стари
китове, ретуши и грубите слоеве потъмнял
лак. Както и множество надживописвания.
Живописният слой бе почистен от
замърсяванията и старите лакове.

Почистени бяха и местата със стари
китове. Поставени бяха нови ивици ленено
платно по краищата (частичен дублаж).
Всички малки разкъсвания бяха залепени с
восъчна маса и ленени влакна, с помощта
на каутер. Подрамката също бе подложена
на дезинфекция, дезинсекция и импрегнация
за да се запази. След монтирането на
оригинала върху подрамката всички липси
от грунд бяха попълнени с кредов грунд, след
което бе направена изолация. Обратната
страна на платното бе също почистена и
укрепени разкъсванията с восъчна маса и
каутер. Ретушите бяха изпълнени отначало
с акварелни бои, а след това и със маслени.
Имитативните ретуши, разкриването
на нови детайли след свалянето на
надживописванията, дадоха нова светлина на
картината.

РЕСТАВРАЦИЯ НА СВАТБЕНА РОКЛЯ ОТ 1905 Д-р Елица Цветкова

Роклята, днес притежание на РИМ – Русе, е принадлежала на русенска гражданка и дълго време бе част от експозицията на Музей на градския бит в Русе. Изработена е от сатинирана коприна и е украсена с елементи от шнурова и сърмена дантела и сърмени ширити. Коприненият плат е в състояние на силно напреднала деструкция: той бе замърсен, дехидратиран и крехък, с многобройни счепвания по цялата повърхност и липси, които нарушават формите на грехата.

След като дантеленото елече, сърмените елементи и металните копчета бяха демонтирани, роклята бе подложена на водно почистване с детергент Orvus WA Paste. Сатененият плат бе укрепен чрез дублиране с помощта на акрилните адхезиви Lascaux 498HV и Lascaux 360HV. Дуближът бе двуетапен: първо текстилът бе подлепен с копринен шифон, а след това – с копринен сатен. Прилепването бе извършено чрез топлинна реактивация на лепилния слой, нанесен върху дуближните основи. Дуближът на дантелените елементи бе осъществен чрез пришиване с тънки копринени конци. Частите от шнурова дантела бяха пришити върху копринен шифон, а сърмената дантела – върху копринен крепелин.

Представеният проект бе осъществен благодарение съдействието на Владимир Цветков, н.с.г-р Петя Пенкова и Миглена Хаджиева.

РЕСТАВРАЦИЯ НА ФРАГМЕНТАРНО ЗАПАЗЕН ПИТОС

*д-р Красимира Франгова, Мартина Малешкова,
Татяна Иванова*

В рамките на лятна практика по реставрация, студенти от катедра „Реставрация“ взеха участие в подготовката на музейна експозиция в творческата база на НХА в гр. Ахтопол. Задачата бе да се реставрират археологически находки от камък и керамика, предвидени за експониране в музейната сбирка в Гръцкото училище.

Една от отделените за целта находки бе и фрагментарно запазен античен питос с отпечатана украса и връзан в близост до устието надпис на гръци.

Фрагментите на питоса са съхранявани в неподходящи условия, в резултат на което върху откритите повърхности се забелязваха множество различни замърсявания, в това число и пръски латекс.

Налож се изработване на проект за носеща конструкция, както и съгласуване на нейното финансиране.

Междувременно при неизяснени обстоятелства питосът е бил счупен повторно.

След почистване на лепилните шевове, бе направено повторно залепване на фрагментите, като този път бе използвана епоксидна смола с пълнител тухла. Шевовете бяха допълнително подсилени със стъкломат. Носещата конструкция бе изработена от алуминиев винкел. Бяха направени китове от стукопласт и изпълнени сигнирани ретуши с акварел. Тъй като бе предвидено питосът да бъде експониран в двора на творческата база, бе нанесено защитно покритие от Paraloid B-72, разтворен в ксилол.

РЕСТАВРАЦИОННО ТРЕТИРАНЕ НА ТВОРБИ НА АЛОИЗ ГАНГЛ

Мартина Вуга

Алоиз Гангл (1859–1935) е инициатор на реформацията в скулптурата в Словения и покровите на първото поколение словенски скулптури. Реставрационните работи започнаха през 2007 и завършиха през 2010 г. с изложба на неговите работи в Националната галерия на Словения.

Колекцията на художника е направена от много различни материали. Състоянието ѝ не позволява да бъде изложена, не само от естетически критерии но и от гледна точка на стабилност.

Състоянието на бронзовите отливки е сравнително добро. Скулптурите от мазилка, дърво, пластелин или глина са много по-чувствителни и тяхното състояние не беше добро. Някои от тях са оцветени или имат други покрития.

Почистването на скулптурите от мазилка беше предизвикателно поради изключително порьозната структура на повърхността. Бяха използвани водни методи с добавка на етанол и ацетон. Почистването на живописваните повърхности беше по-лесно, защото боята беше запечатала порьозната повърхност.

Най-честите механични повреди бяха граскотини. Част от скулптурите бяха пукнати или с липсващи части. Това наложи слепвания, китове, реинтеграция, консолидация и полагане на финални покрития

РЕСТАВРАЦИЯ НА ИКОНОСТАСА И ИКОНИТЕ В ХРАМ „СВ. ДИМИТЪР“ - СЛИВЕН

Любомира и Стефан Стефанови

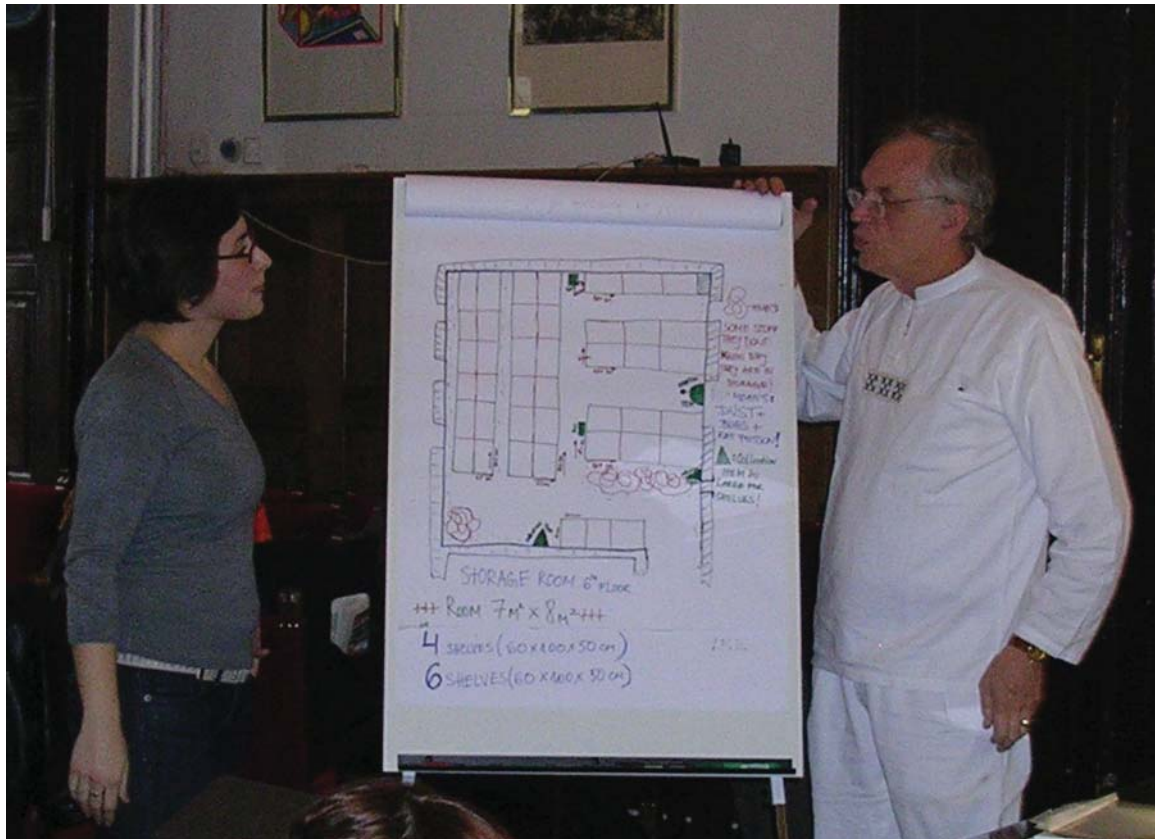
Проектът представя реставрацията на иконостаса в църквата „Св. Димитър“ в гр. Сливен. Иконостасът е създаден в края на шедесетте години на XIX в. от тревненски майстори резбари. Отличава се със своето изящество и виртуозна изработка. В него са поместени 10 царски икони и 32 малки празнични икони. Почти всички от царските икони са изпълнени от тревненския иконописец Йоаникий ПапаВитанов. На две от царските икони има точна датировка и подпис на автора, а на другите ктиторски надписи от 1831 г. През 1971 г. по време на провеждане на реставрацията е възникнал пожар, който е нанесъл сериозни повреди както на резбата, така също и на иконите. Реставрационните проблеми бяха свързани със укрепване на иконите, премахване на покъсни груби надживописвания и почистване на иконите и резбата на иконостаса. След реставрацията обектът възвърна своя първоначален естетически вид и беше възроден един прекрасен паметник на възрожденското ни изкуство от XIX век.

МАГИСТЪРСКИ КУРС ПО ПРЕВАНТИВНА
КОНСЕРВАЦИЯ

Мила Попович-Живанчевич, Милена Васич, Весна
Живкович, Ясмينا Ковачевич

Централният институт по Реставрация
В Белград е създаден през 2009 г. Една от
целите му е да организира магистърска
програма по превантивна консервация.
Тя е основана през 2008 г. В резултат на
съвместните усилия на Университета В
Белград и Сорбоната В Париж.
той има интердисциплинарна програма,
която да позволи прилагането на
превантивната консервация в музеи, архиви
и библиотеки. Друга цел на едногодишния
курс е да иницира сътрудничество между
професионалисти от различни институции
в опазване на културното наследство
и да направи връзка с общата публика.
Програмата е насочена към студенти от
Сърбия и региона. Програмата комбинира
лекции с практическа част. Лекциите се
препоават от експерти от регионални и
западноевропейски университети. Подобни
програми в Европа има само в Сорбоната
в Париж, Университета в Кардиф и
Нортумбрия в Нюкасъл.

РЕСТАВРАЦИЯ НА ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ
ЦЕННОСТИ В ИНТЕРИОРА НА ЦЪРКВАТА „СВ.
ДИМИТЪР“ В КВ. ЕТЪРА, ГАБРОВО

*Миглена Прашкова, Стефко Аенски, Румяна Дечева,
Светла Граданска, Симеон Захариев*

Църквата „Св. Димитър“ в кв. Етѐра на гр. Габрово е построена през 1866 г. на мястото на по-стар храм. Неин строител е първомайстор Генчо Кънев. Той, заедно с Кольо Фичето, строи моста край Бяла. В четирите табла са представени реставрационните работи по иконостаса, иконите и стенописите в църквата, извършени в периода 2008 – 2009 година. Целта на реставрацията бе интериора на храма да възвърне първоначалното си звучене. При проучването и реставрационните работи бе установено, че автор на иконостаса е Данаил Арнаутин. Има сериозни основания да се смята, че част от иконостасните икони и стенописната декорация могат да се отнесат към творчеството на поп Павел и сина му Никола от с. Шипка. Двамата зографи са работили в много храмове в района на Габрово и Казанлък – църквите в Соколския манастир, с. Млечево, с. Съботковци и много други. Сградата на църквата до скоро беше в много тежко състояние. Това бе и причината за аварийното състояние на стенописната ѝ декорация. Днес храмът „Св. Димитър“ в Етѐра, с възстановения си интериор, е пример за цялостно запазен ансамбъл, допълващ традициите ни в църковните изкуства от времето на Късното Възраждане в България.

РЕСТАВРАЦИЯ НА СЪКЛОПИС НА ПРОЗОРЕЧНО ПАНО ОТ УЛМ

Саша Сной

Стъклописното пано представлява богато изрисувана плоча от Елиас Шлафер от Улм, датирано 1601 г. Реставрацията беше наложителна заради отслабените връзки на спойване, което е довело до огъване на панела и счупване на стъклото, както и на деформации при предишна реставрация. Целта е запазване на оригиналните оловни връзки и свързване на стъклото с епоксидна смола с прозрачна едностранна отливка. При подмяната на липсващите части е важно да се осигури точното количество преминаваща светлина през новите парчета стъкло. Светлинната интензивност на добавките трябваше да е същата като на оригинала за да се осигури равномерно възприемане на паното. Реставрацията е описана детайлно в дипломната работа със заглавие "Реставрация на стъклописи от постоянната колекция на Националния музей на Словения, получила награда за специални достижения от Академията за изящни изкуства и дизайн.

СКРИНИНГ МЕТОДИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ СЪСТОЯНИЕТО НА ГОЛЕМИ МАСИВИ ОТ ДОКУМЕНТИ И КНИГИ В БИБЛИОТЕКИ И АРХИВИ

Рени Дичева Марчева

Целта на проекта е да предложи на специалистите, работещи с документи и книги бързи и лесно осъществими методи за определяне на състоянието на хартиената основа на архивните и библиотечни материали. Състоянието на документите и книгите съхранявани в хранилищата на библиотеки, архиви и музеи се определя преди всичко от качеството на вложените при производството им материали, както и от условията на тяхното съхранение и ползване. Определянето на състоянието и качеството на хартиената основа на съхраняваните материали, както и на постъпващите дарения чрез бързи и лесно реализиращи се методи, ориентира ръководителите на колекциите за консервационните мерки и начините на опазване, които трябва да бъдат приложени за удължаване на полезния живот на документите. Предлаганата пътека е много удобна при преглед на книжни материали. Тя започва от най-лесно осъществимия визуален тест, за промяна на цвета на хартията, преминава през теста за съдържание на лигнин, за брой двойни прегъвания и завършва с определяне на рН на хартиената основа.

АВАРИЙНО СВАЛЯНЕ НА СТЕНОПИСИ ОТ
СРЕДНОВЕКОВНА ЦЪРКВА В МЕСТНОСТТА
„КУЛАТА-ГРАДОТ“ ПРИ РАКИТОВО

Севдалина Нейкова, Иван Ванев

Средновековната крепост „Кулата – Градот“ при Ракитово от години е обект на интензивни набези на иманяри. През лятото на 2009 г. те разкопават участък от олтарното пространство на църквата. Така там са разкрити стенописни фрагменти. Единствената възможна мярка при съществуващите условия за запазването им бе тяхното незабавно сваляне и извършване на трансфер. За съжаление отсъствието на адекватно съдействие от страна на общината, отдалечеността на обекта, труднопроходимият терен, неподходящите условия за работа, както и невъзможността за предварителни проучвания, създадоха редица проблеми, които попречиха на пълноценното реализиране на реставрационната намеса. Поради липсата на средства свалените стенописни фрагменти все още не са прехвърлени върху нова основа и запазването им е поставено под въпрос.

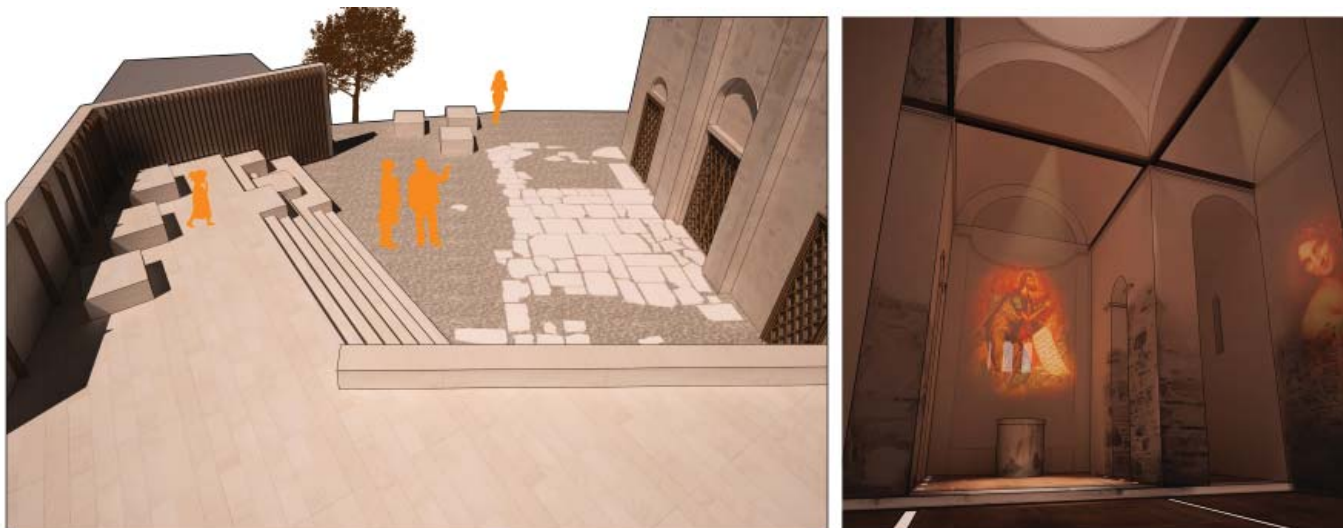
ОПРЕДЕЛЯНЕ НА РИСКОВЕ ЗА ПОСТОЯННАТА
ЕКСПОЗИЦИЯ НА НАЦИОНАЛЕН
АРХЕОЛОГИЧЕСКИ МУЗЕЙ. ДЕСЕТ АГЕНТА НА
РАЗРУШЕНИЕ

Севдалина Нейкова

Определянето на рисковете за колекции е метод, целящ не само да идентифицира агентите на разрушение, действащи върху дадени произведения, но и откриването на рисковия фактор, влияещ най-силно върху разглежданата колекция. Така усилията и средствата на ангажирания със задачата персонал могат да бъдат правилно насочени за отстраняване най-напред на факторите от първостепенно значение. Методът, сравнен с традиционните действия на превантивната консервация, би могъл да разкрие неочаквани факти – рискови агенти, които не са били взимани под влияние или фактори, действащи по-слабо върху колекциите, но чието действие е било преувеличено. Определянето на рисковете за колекции е началната стъпка в програма, продължаваща с третиране на съответните рискове и изготвяне на планове за действия в случаи на катастрофални събития. Методът изисква съвместни действия от страна на консерватори, куратори и мениджмънт.

Разрушителните агенти, влияещи върху състоянието на музейни и галерийни колекции се разделят на десет групи - кражби и вандализъм, огън, вода, светлина и UV, неподходяща влажност, неподходяща температура, вредители, замърсители, физически въздействия и разделяне от контекст.

КОНСЕРВАЦИЯ, РЕСТАВРАЦИЯ И
СОЦИАЛИЗАЦИЯ НА ЦЪРКВАТА "СВ. ЙОАН
КРЪСТИТЕЛ", ГРАД НЕСЕБЪР, БЪЛГАРИЯ
*арх. Доника Георгиева, Арх. Велина Панджарова,
арх. Мирослав Велков, Ива Стоянова*

Несебърските църкви със своето стилово богатство, архитектурен замисъл, живописни декоративни ефекти и духовен заряд са едно от категоричните основания за вписване на града в листата за Световно културно наследство на ЮНЕСКО. Църквата "Св. Йоан Кръстител" играе ключово значение за Nessebar. Тя се явява единствената запазена в града, която е: представител на преходния тип от базилика към кръстокуполна църква; с предпологаемо цялостно изписване по фасадите. На първо място, проектът отчита значението на църквата в рамките на Стария град на Nessebar и залага на нейната обединяваща роля като място за култура в рамките на едно общо предложение за изява на средновековните църкви като система. На второ място, предлаганата организация на прилежащата на църквата среда цели съвременното преосмисляне и сигнирането на традиционното пространство пред сградата. Накрая, предложената намеса в църквата се базира на цялостен анализ на всички нейни уникални ценностни характеристики, за всяка от които е развита концепция за конкретна изява.

РЕСТАВРАЦИЯ НА ФОТОМЕХАНИЧЕН ОТПЕЧАТЪК ОТ 1881 Г.

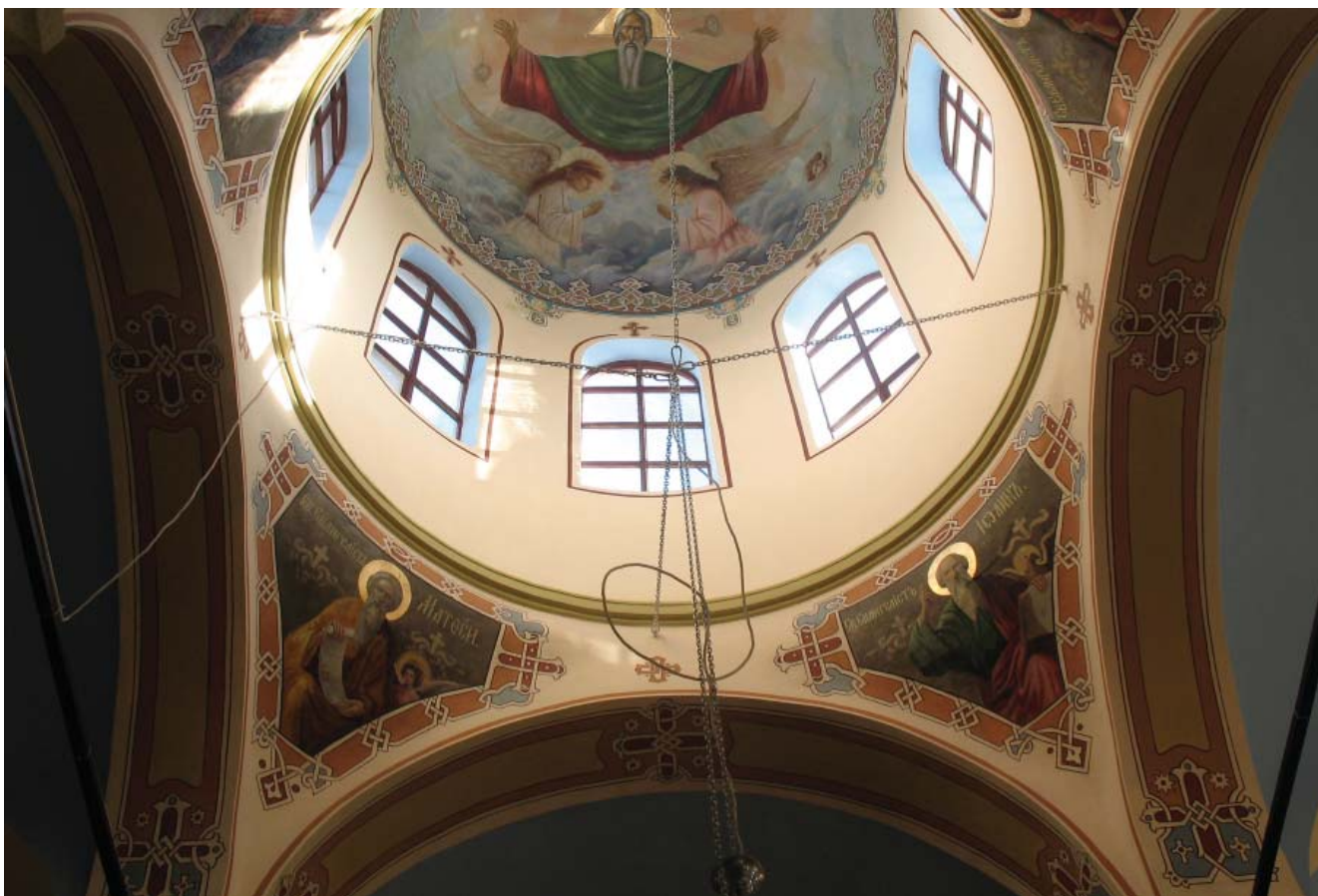
Силвия Варадинова-Пападаки

Фото-механичният процес „Collotype“ е открит около 1870г. и е популярен до 1920г. Тази техника дава възможност за механично отпечатване на голям брой копия. Процесът е подходящ за репродуциране на акварели, литографии, рисунки и фотографии. Получените копия притежават много добро качество с фин детайл. Процесът дава възможност да се получат черно-бели и цветни копия. Портретът имаше разкъсвания в областта на лицето и по краищата. Повърхността на произведението беше замърсена.

Реставриционното третиране включваше следните операции:

- сухо почистване на повърхността;
- почистване чрез леко навлажняване с дестилирана вода;
- предварително фиксиране на разкъсванията по краищата;
- цялостно гублиране;
- цветна реинтеграция в участъците със загуби.

РЕСТАВРАЦИЯ НА СТЕНОПИСИТЕ В КУПОЛА И ПАНДАНТИВИТЕ НА ЦЪРКВАТА „СВ. АРХАНГЕЛ МИХАИЛ“, С. ПЕЛИШАТ, ПЛЕВЕНСКО

Вацлав Копецки, Елица Цветкова, Любомир Ценков, Камелия Бачорска-Ценкова

Църквата «Св. Архангел Михаил» в село Пелишат, Плевенско, е построена в края на 19. век. Като действащ храм е открита през 1897 г., а през 1980 г. е обявена за паметник на културата с художествено значение. Стенописната украса в църквата е от началото на 20. век. Фигурални композиции има само в купола и пандантивите, но интериорът е създавал усещане за богатство и импозантност, тъй като всички стени, както и масивният зидан иконостас, са били декорирани чрез изпълнена с постни бои имитация на мрамор. За това усещане са допринасяли и стенописните елементи с орнаментален характер (изпълнени в същата техника), които са играели ролята на акценти в декоративната схема на църквата. След като в продължение на 40 години сградата не е изпълнявала функцията си на храм и е била неподдържана, през 2004 г. започва цялостен ремонт, финансиран по Проект «Красива България». При него се извършва конструктивно укрепване на сградата, припокриване на покрива и реновиране на фасадите, но – за съжаление – и унищожително «почистване» на постната декорация в интериора. Частично изолирани от интериорните ремонтни дейности са останали само стенописите в купола и по пандантивите.

ПРОУЧВАНЕ НА НАСЛЕДСТВОТО ОТ
СТЪКЛОПИСИ ПРОИЗВЕЖДАНО В ПОРТУ АЛАГРЕ,
БРАЗИЛИЯ 1920-1980

Мариана Вертхаймер и Раquel Алберти

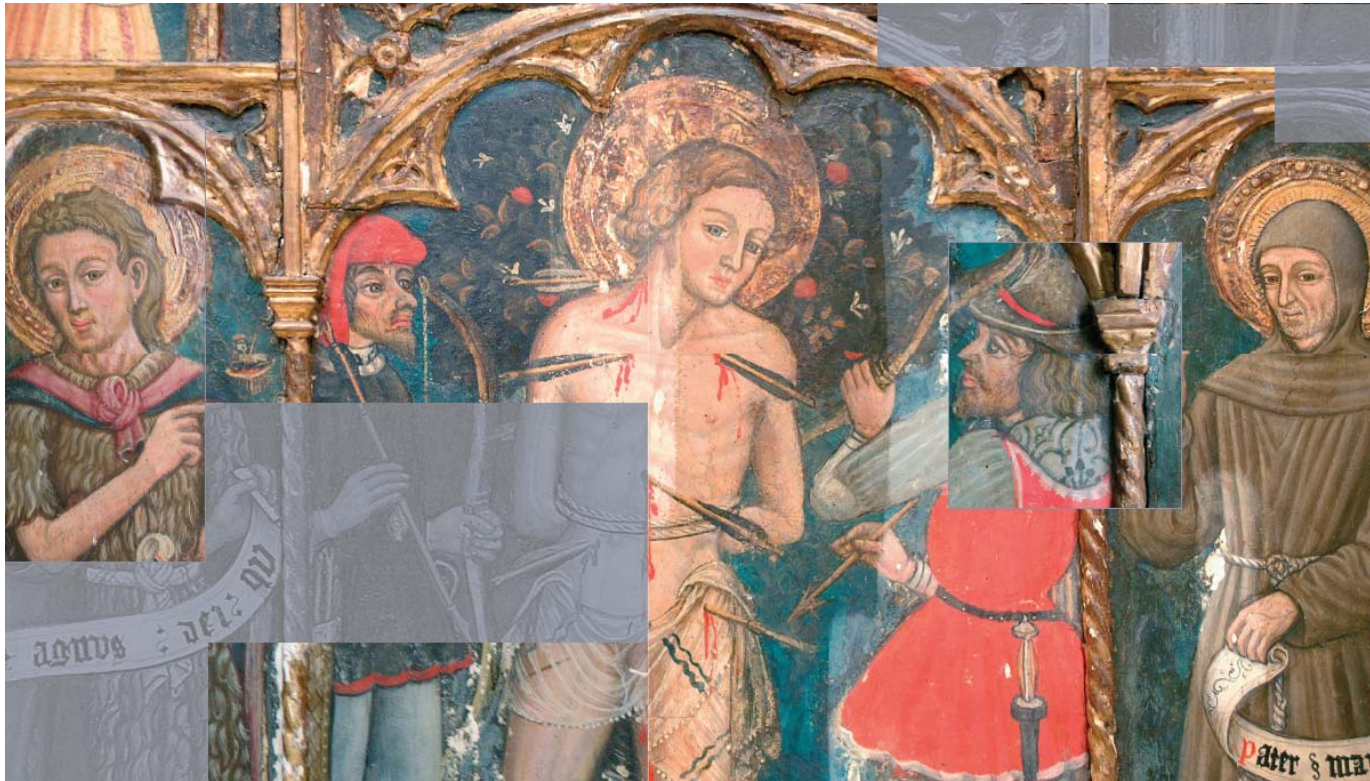
Проучването представя историческото и технологичното развитие на художественото наследство от стъклописи в Порту Алагре, Бразилия, в периода 1920 - 1980 г. Състои се от регистър и документация на наследството. Показва някои религиозни примери и светски панели от този период, произведени от Каса Гента и Каса Вейт- две важни ателиета, които имат фундаментални позиции в художествената продукция в щат Рио Гранде до Сул.

СЛЕДВАЩИТЕ ДЕВЕТ ТАБЛА СА ПРЕДСТАВЕНИ ОТ УНГАРСКАТА АСОЦИАЦИЯ НА РЕСТАВРАТОРИТЕ. АВТОРИТЕ НЕ СА СПОМЕНАТИ, САМО ЗАГАВИЯТА НА ТАБЛАТА

“ОЛТАР АНДРАШИ” (15-ТИ ВЕК)

Музей на изящните изкуства, Будапеща

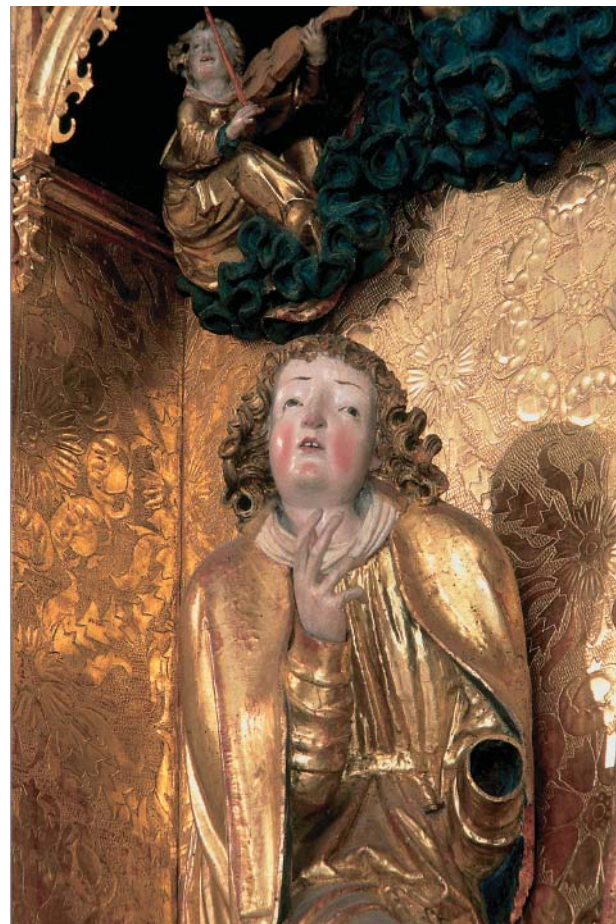

Мъченици и светци организирани в готически арки, усукани полу-колони, позлатени рамки на стреловидни прозорци, фиали и богато украсени със замби орнаменти, всички показващи сериозна степен на увреждане. Реставраторската намеса по тези обекти.

ОЛТАР С БЛАГОВЕЩЕНИЕ ОТ КИСЗЕБЕН
(1510–1520)

Национална галерия, Будапеща

Спасителната мисия и комплексността на реставрацията е добре илюстрирана при този шедевър на късната готика. Той не е пощаден от превратностите на историята и суровото време. В резултата от ползотворните усилия на реставраторите, съхранените оригинални части заедно с реставрираните представляват хармонично цяло.

АТЕЛИЕ НА ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ (ОКОЛО 1510)

Музей за изящни изкуства, Будапеща

Рестаурацията на всяка стара и увредена от времето творба ни напомня на поддържането на цветна градина. Единствено в резултат на грижлива рестаурация на тези картини става възможно възприемането на духа на ателието на Леонардо да Винчи и на познанията за композиционна структура и въздушна перспектива. Изграждането на пейзажа във фона и натуралистичните детайли на преден план говорят за ботаническите познания на ренесансовия автор.

ОЛТАР ОТ КИСЕБЕН СЪС СВ. АНА,
БОГОРОДИЦА И МЛАДЕНЕЦА

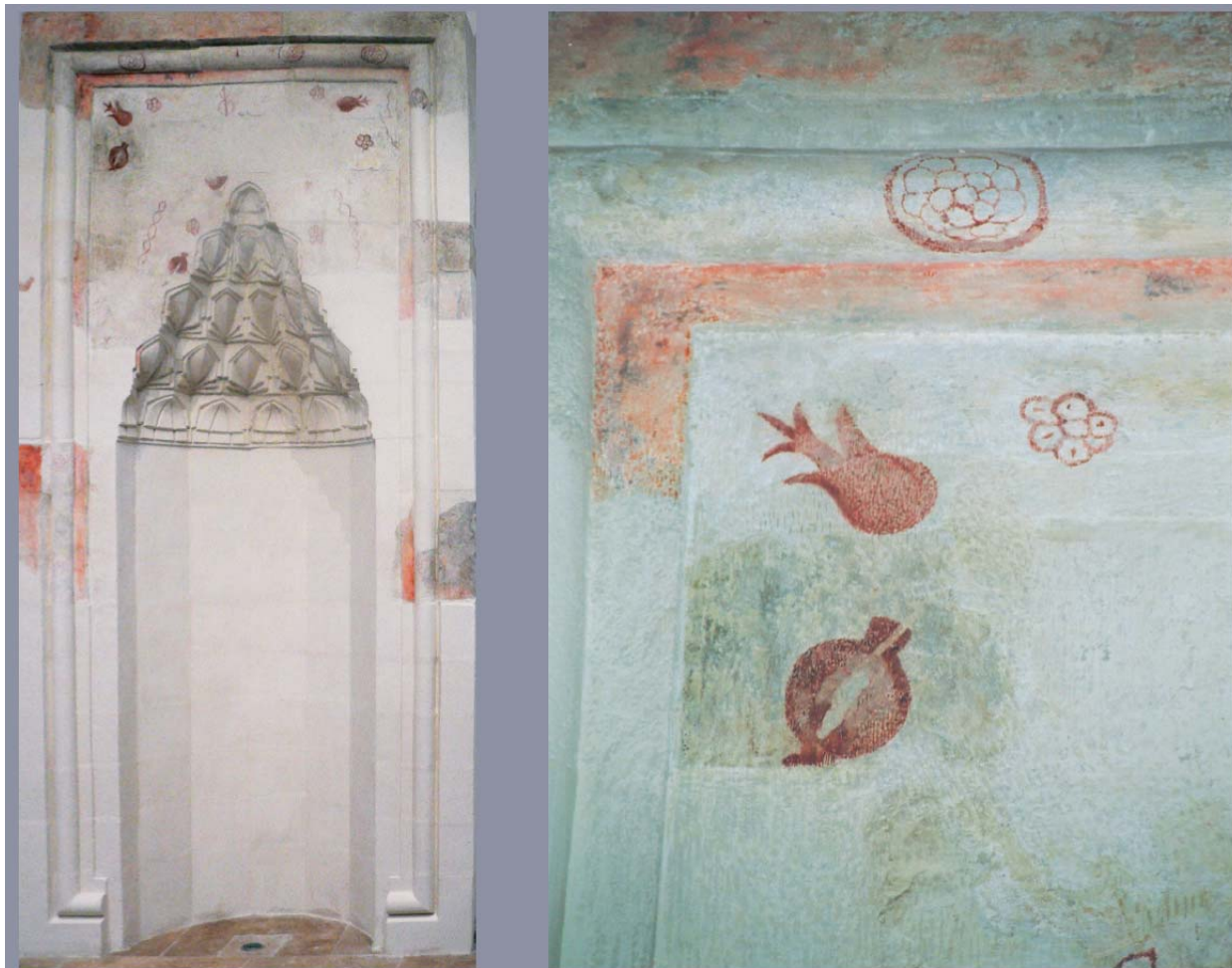
Национална галерия Будапеща

С помощта на най-съвременна технология реставраторите изследват живописния слой на късен готически релеф, но се двоумят дали да пожертват работата на художника за да разкрият по ранен живописен слой. Или погледнато от друг ъгъл: Позволено ли е да оставяме скрити неща, които имат неоспорима стойност?

ДЖАМИЯ ХАДЖИ ИБРАХИМ
Естергом Визиварош ("Waterfront")

Загубен за света? Само ако не е построен въобще. Археолози, архитекти и реставратори идентифицират и реставрират, придавайки на сградата нова функция. Турският паметник от Естергом, включително чудесния михраб и повреденото минаре.

ЦЪРКВА НА СВ. ИГНАТИЙ

Изследователи и експерти на техниката на Пол Трогер са реставрирали сериозно разрушения тавански комплекс в религиозна служба от 26 години до неговата разкошна свежест. Добре ккоординирана работа на колектива от седем реставратори предлагат вникване в тайните на бароквата стенна живопис правят възможно за вярващите да изпитат удоволствието от специфичната атмосфера на монументалната работа.

Респект и смирение пред художника и оригиналната работа, пред хилядолетни традиции на художници и занаятчии- това е мотото на реставраторския колектив, с чиято внимателно координирана работа са били възвърнати художествените стойности на един висок олтар.

РЕСТАВРАЦИЯ НА ТЕХНИЧЕСКИ СЪКРОВИЩА

През ерата след Втората световна война се появяват няколко фабрики за производство на мотоциклети. Все пак много от легендарните производители са изчезнали в наше време. Виберти все още съществува, но популярния в миналото моторед вече не се произвежда. От гледна точка на Виберти ВиВи е спомен от възхитителен опит. Открити в морга за стари коли, металната рамка и цилиндрият блок по дизайн на Виктория са върнати към предишната си слава и са готови за действие отново.

РЕСТАВРАЦИЯ НА КАМЕННА ПЛАСТИКА НА
КАПЕЛА ЛАЗОЙ В КАТЕДРАЛАТА СВ. АРХ.
МИХАИЛ, АЛБА ЛУЛИЯ, (1512)

Капелата Лазой в катедралата Св. Арх. Михаил е образец на ренесансовото изкуство, запазило в себе си хуманистичното образование на своите строители, и излъчващо художествения образ на тази епоха. Катедралата е съхранила в себе си елементи от италианския ренесанс и готическите традиции.

Изследванията на камъните, с които е била построена катедралата, ясно показват, че са взети на цели блокове от голямо находище. Планът за реставрация предвижда цялостно проучване, почистване и съхранение на камъка.